

Radu-Diomid Drăguș

*Ingineri Fizicieni 70
Revederea la Comarnic - 2016*

Radu-Diomid Drăguș

Ingineri Fizicieni 70
Revederea la Comarnic - 2016

Editura Carpatica

Înc-un sejur la Comarnic,
Chiar o-ntreagă săptămână,
Am gustat din nou plăcerea
Să petrecem împreună.

Dragi colegi IF70,
Dragi colegi de alte “naționalități”,

În perioada 23-30 Iulie 2016 a avut loc la casa de vacanță a lui Lucian Gălățeanu o nouă întâlnire a colegilor Ingineri fizicieni seria 1970. Colegii participanți au fost Lucian Gălățeanu, Gabriela Ionescu-Grabari, Nicolae Georgescu, Stelian Popa, Dorin-Gheorghe Ciobanu, Alexandru Bucin și Radu-Diomid Drăguș. Pe ceilalți participanți îi vom menționa mai încolo. Caracteristice au fost următoarele două fapte, pentru prima dată s-a depășit perioada de trei zile, majoritatea colegilor a fost prezentă timp de o săptămână. În al doilea rând gazdele noastre, Lucian și Viki, au sărbătorit mutarea definitivă la Comarnic, prilej cu care au organizat un prânz festiv undeva spre munte la umbra unui fag secular.

Săptămâna petrecută la Comarnic în acel decor montan și în mijlocul colegilor a fost ca un vis frumos, de aceea mi-a venit să scriu catrenul din poza de mai sus cu persoanele participante.

Desigur este cunoscută vorba că o imagine poate valora cât o mie de cuvinte, totuși pe ici pe colo mai intercalăm și texte. Încă înainte de venirea la Comarnic, în contextul internațional nu prea prielnic determinat de invazia imigranților în Europa, m-am gândit să liniștesc gazdele noastre, să le conving că nu există nici un pericol.

Puteți să fiți liniștiți,
Fără tonus alarmant,
Niciunul din cei veniți
Sigur nu e imigrant.

Acum am să dau imaginile tuturor participanților ca să știm despre cine și despre ce vorbim. Numele scrise în roșu desemnează colegii IF70 prezenți la întâlnire.

Lucian

Viki

Nicu

Gabi

Dorin

Lili

Stelica

Lenuta

Sandu

Ana

Radu

Gabi

**Andrei
Fiul meu**

Victor-Alexandru

**Anca
Nora mea**

Pentru prima dată, cu bunăvoința gazdelor, au fost prezenți la Comarnic Andrei, fiul meu, Anca, nevasta lui și Victor-Alexandru, fiul lor și nepotul meu, au stat vreo cinci zile. După cum vedeți în pozele de mai jos Lucian a fost încântat de prezența lui Victor-Alexandru, de aceea eu i-am avertizat pe Andrei și Anca să fie precauți, chiar dacă într-un fel nu m-au luat în serios. Lucian are trei nepoți minunați, două fete și un băiat, încă un băiat în plus i-ar echilibra cumva “schema”, puțină atenție nu strică. Eu, cu un singur nepot, am fost permanent cu ochii în patru.

Fiind vorba de o perioadă mai lungă fiecare s-a pregătit corespunzător și am avut și surprize, chiar noutăți. Dorin Ciobanu ca de obicei a adus și de această dată celebra ciorba de burtă, ba a adus și ingredientele necesare pentru tura a doua de ciorbă, fiind vorba de zile mai multe și colegi mai mulți. Stelică a venit cu palincă, prilej de comparare cu cea produsă de gazdele noastre. Nicu Georgescu s-a prezentat cu un vin bun în sticle cu etichete frumoase, în relief. Sandu Bucin ne-a îndulcit cu bomboane delicioase. Gabi a venit cu vin și șampanie, ea într-un fel și-a sărbătorit ziua de naștere petrecută cu câteva zile înainte, adică pe 25 Iulie, evident atunci a primit felicitările corespunzătoare pe internet. Noi, adică Gabi și Radu, ne-am prezentat cu un vin pelin roșu de Urlați, la început oamenii au fost reținuți dar până la urmă majoritatea a apreciat soiul prezentat. Vinul pelin roșu de Urlați l-am descoperit anul trecut la un târg, de atunci beau doar acest soi, se găsește în supermagazine și în magazinele speciale de vinuri. Între timp a apărut și

vin pelin alb și roze. Am găsit și un vin pelin bulgăresc și altul din țară, dar cel de Urlați este cel mai bun, merită să-l gustați. Ca o notă caracteristică este de remarcat că acest soi de vin merge și ca aperitiv, având în vedere gustul lui dulce-amar.

Gazdele noastre, adică Lucian și Viki, s-au prezentat cu o ofertă bogată. În general carnea a fost chiar prea multă, fiind prezentă la toate cele trei mese iar grătarul în fiecare seară, pe această temă am scris:

Ofertă cu multă carne
Precum la restaurant,
Înclin să cred că sus în deal
Ați tăiat un elefant.

Evident am înțeles cantitatea mai mare de carne servită, pentru că este cel mai simplu de preparat, altfel ar fi fost cu mult mai greu pentru Viki și pentru nevestele participanților. Totuși pentru viitor, dacă o fi să ne mai vedem, ar fi bine să reducem cantitatea de carne având în vedere vârstă noastră înaintată. Lucian a prezentat o paletă de vinuri generoasă, “Grasă de Cotnari”, vinuri roșii și spre finalul întrevederii a venit cu o noutate absolută, adică “Fetească neagră de Cotnari”, un vin foarte bun. În ce mă privește n-am auzit vreodată de acest soi de vin de proveniență din Cotnari. Este de apreciat abținerea gazdelor noastre, gândindu-se și la noi nu au băut toată Feteasca neagră. Se zice de “Feteasca neagră” că ar fi un soi autohton, a luat și distincții internaționale. O altă surpriză a lui Lucian a fost palinca fabricată în regie proprie. Evident mai sus nu am dat o listă a preparatelor prezentate de musafiri și gazdele noastre, am trecut în revistă doar bunătățile mai speciale.

Fructele noastre predominante în această perioadă au fost pepenii verzi, pepenii galbeni și strugurii. O dovadă este dată de pozele următoare. În general mai mulți participanți au adus pepeni. Fructele au fost consumate științific, adică înainte de mâncare.

O vorbă spune că musafirii ca și peștii după trei zile se împrătesc. Plecând de la această afirmație am versificat-o:

Peștii dar și musafirii
Au cumva comun statut:
Respectând legile firii
După trei zile se-mput.

Aceste vorbe reflectă adevărul, pentru că atunci când ai musafiri practic este vorba de un moment festiv, care presupune o masă aleasă și bogată, băuturi deosebite, eventual și o ambianță plăcută. Toate acestea cer un mare efort financiar dar și fizic. Petrecerea poate să țină o zi, hai și două, dar a treia zi este ceva foarte rar, mai departe ne oprim, nici nu e sănătos să continuăm cu desfrâul acesta alimentar și intrăm în normal. Pentru musafiri normalul constă în a pleca acasă, dacă vrei să rămâi, caz foarte rar, te integrezi specificului local, ce fac ceilalți faci și tu. Nici noi la Comarnic n-am petrecut nonstop, petrecerea practic am repartizat-o pe mai multe zile și fiecare a făcut ceva util, de exemplu eu am curățat usturoi iar după petrecere m-am chinuit să scriu acest text, Dorin a fost ocupat cu ciorba de burtă, Lucian în fiecare seară a făcut grătarele și când a fost nevoie a desfăcut sticlele cu vin. Despre fete ce să mai zic, au cam fost ocupate zilnic că de, erau în meseria lor.

În fiecare zi s-a făcut câte o excursie prin împrejurimi, eu cu o condiție fizică mai slabă n-am participat la aceste excursii, excepție făcând ziua când s-a mers la fagul secular pentru masa festivă. Chiar am încercat să speriu colegii dar n-am reușit:

Rătăciți prin vreo pădure
Veți gusta poate vreo turtă,
Eu rămân singur acasă
Și mănânc ciorba de burtă.

În altă zi doi băieți s-au dus cu o scară să culeagă vișine de undeva dintr-un pom, erau cam trecute dar totuși comestibile. Lenuța și Lili, se vede în poza următoare, le-au curățat de sâmburi sub supravegherea atentă a lui Nicu. Vișinele erau destinate preparării vișinatei. Am ajutat și eu puțin fetele în sensul că am mâncat câteva vișine și în felul acesta au avut mai puține de curățat.

La una din excursii, pe vârful Pleșuva, a fost nevoie pe o porțiune să se facă o ascensiune ceva mai grea pentru a ajunge în locul cu semnificație istorică. Aici a fost arborat pentru prima dată, în 1839, **tricolorul românesc** pe vârful unui brad de 12 metri. Lucian mi-a spus că Lenuța, fiind și accidentată la un picior, a făcut un efort deosebit ca să ajungă în acel loc istoric. Mi s-a recomandat să consemnez acest fapt remarcabil, ceea ce și fac, vă dați seama, bolnavă fiind (vorba lui Anton Pann “*e bolnavă mititica că a călcat-o pisica*”) a reușit să ajungă în locul râvnit prin voință deosebită.

Varful Plesuva

DREPTATE ФРЪЦIE

Scrie pe tricolor cu litere chirilice "DREPTATE FRĂȚIE".

O perspectiva asupra Comarnicului

**COMARNICUL
noaptea**

Pentru majoritatea turiștilor, Comarnicul este poarta de intrare în împărăția Bucegilor, iată că găsim obiective cu semnificație deosebită, vârful Pleșuva, Muzeul cinegetic, Muzeul etnografic și mai sunt și altele. Legat de ascensiunea pe vârful Pleșuva a colegilor noștri mi-am adus aminte de o declarație a celui mai mare alpinist român actual, **Gheorghe Dîjmărescu**, cuceritor al vârfurilor din Himalaya, “*eu nu merg la munte ca să mă distrez, merg ca să mă chinui*”.

Spre sfârșitul frumoasei povești comarnicane consemnez masa festivă de la fagul secular, organizată de gazdele noastre, Viki și Lucian, cum mai spuneam, anume cu ocazia mutării definitive la Comarnic. La locul cu pricina am urcat cu mașinile sus spre munte. Mâncarea a fost comandată la o firmă de catering, care ne-a adus bunătățile până spre locul nostru de campare. Cu această ocazie am aflat și eu ce este acela “catering”, este vorba, pentru cei care nu știu, de o companie prestatoare de servicii, în cazul de față preparatele culinare pentru petrecerea noastră, bineînțeles comandate și plătite. Pozele de mai jos ilustrează momente din această petrecere.

Gabi îmi promisese că-mi va trimite când ajunge acasă o adresa cu un medic, ceea ce a și făcut-o, i-am scris:

Mulțumesc dragă colegă
Pentru mesajul trimis,
Voi încerca să mă vindec
C-un medic ce l-ai “prescris”.

Ajuns acasă am făcut constatarea de mai jos, evident cuvântul “tămbălău” nu are nici o conotație satirică sau răutăcioasă, l-am folosit pentru că rimează cu “rău”.

Bine a fost la Comarnic,
Ce mai, mare tămbălău,
Dar constat venit acasă:
Nici aicea nu e rău.

Câteva poze frumoase în continuare.

O poza frumoasa cu
Viki si Lucian,
gazdele noastre minunate

Fiind la Comarnic am primit sfaturi prețioase pentru felul cum să mă comport în comunitatea electronică IE70. În concluzie dacă veți constata la eventuale viitoare întâlniri că am manifestări diferite față de ce am avut până acum, este clar, este o consecință a actualei întâlniri.

Pozele prezentate sunt făcute de mine, Nicu, Dorin, Andrei.

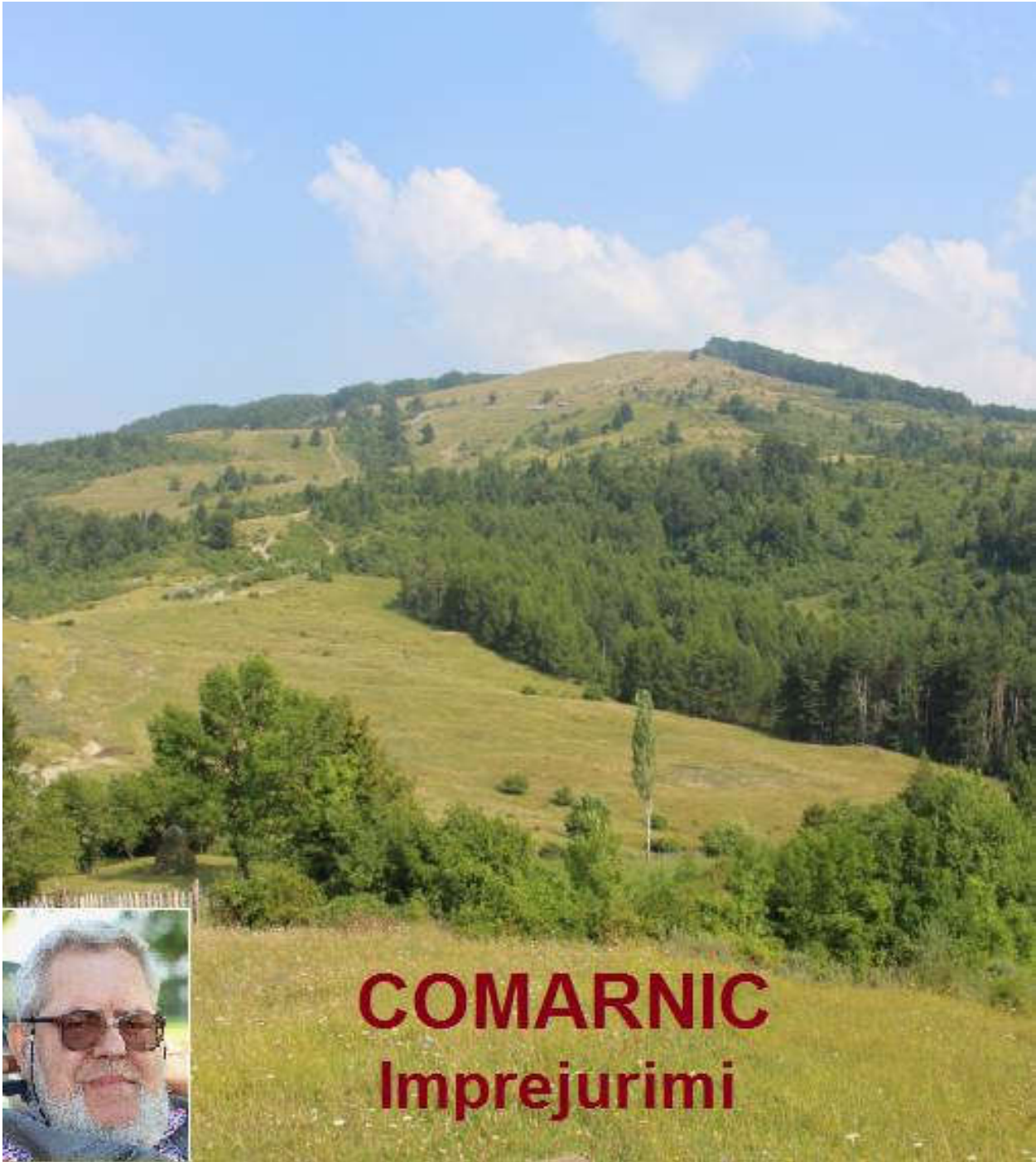
Închei cu poza gazdelor noastre comarnicane. Traiul acolo la înălțime presupune o condiție fizică corespunzătoare, sper să și-o păstreze pentru mult timp, cum le urez în catrenul atașat.

**Iata-n deal comarnicani,
li vad plini de energie,
Le doresc amandurora
Tot asa multi ani s-o tie.**

29/07/2016 09:57

Radu

COMARNIC
Imprejurimi